
INFORMÁTOR
ČÍSLO 4 // 12. LEDEN 2010
zdarma či za dobrovolný příspěvek
* Informační list pro severočeský region *

SOLIDARITU
se zaměstnanci Grammeru

Několik lidí z naší skupiny přišlo v sobotu 9. ledna před bránu firmy Grammer v Mostě vyjádřit solidaritu se stávkujícími zaměstnanci. Rozdali jsme zde informační tiskoviny a rozpoutali diskuzi o smyslu stávky a případném pokračování boje za důstojný život. Jelikož jsme u některých zaměstnanců zaznamenali vůli v boji pokračovat, tak jsme nyní opět zde. Nepřicházíme však proto,abychom vedli boj zazaměstnance - ten musí zůstat v jejich režii.

My jej hodláme v případě zájmu solidárně podporovat. Jsme zde proto, abychom se podělili o své zkušenosti, vědomosti a názory, které mohou posloužit jako inspirace. Nejsme politici, byrokraté či předáci z reformistických odborů. Těm všem jde o získání moci, vlivu a možnosti rozhodovat za ostatní. My jsme obyčejní pracující (někteří toho času bez práce) a studenti, jenž chtějí rozhodovat o vlastních životech. Jsme součást stejné společenské vrstvy jako zaměstnanci Grammeru a sdílíme s nimi i stejné zájmy, které jsou v protikladu se zájmy šéfů, politiků a byrokratů. Boj za důstojný život, který v Grammeru probíhá, je proto i naším bojem.

Šíření informací!

Aby byl boj naštvaných zaměstnanců efektivní, je potřeba znát a využívat důležité informace. Pokud nejsou dostatečně rozšířeny, pak může dojít k hrubým chybám, tak jako v případě stávky v Grammeru. Zde vedení stávkujícím pohrozilo výpověďmi a obrácením se na soud na základě toho, že stávku označili za ilegální. Je pochopitelné, že toho se mnozí zaměstnanci zalekli a stávku ukončili. Možná by se vše vyvíjelo jinak, kdyby věděli následující informace:

Právo na stávku je zakotveno v článku 27 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky. Podle tohoto článku Listiny je právo na stávku zaručeno za podmínek stanovených zákonem. Zákonné podmínky pro uplatnění práva na stávku jsou uvedeny v § 16 až § 26 zák. č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání v platném znění. **Právní úprava stávky provedená tímto zákonem je ovšem přímo použitelná jen pro stávky, které jsou vyhlášeny ve sporu o uzavření kolektivní smlouvy, pro ostatní stávky nikoliv!** To však neznamená, že právo na stávku lze uplatňovat pouze v mezích zák. č. 2/1991 Sb..

Právo na stávku za jiné hospodářské a sociální zájmy zaručuje již míněná Listina základních práv a svobod a neexistence zákona, který by stanovil podmínky výkonu tohoto práva, toto ústavní právo nezpochybňuje. **Jinými slovy: neexistuje-li zákonná norma, která by stávkovat zakazovala nebo vymezovala podmínky stávkování, pak je stávka legální!!!** Ke stejnému závěru dospěl i Nejvyšší soud v rozsudku čj. 21 Cdo 2104/2001, kde v odůvodnění mimo jiné uvedl, že cit. *„Upravuje-li zákon pravidla stávky jen v případech stávky v souvislosti s kolektivním vyjednáváním plyne z toho závěr, že jiného (zákonného) omezení práva na stávku v českém právním řádu není. Platí tedy, že právo na stávku je zaručeno (článek 27 odst. 4 Listiny), aniž by (s výjimkou stávek v souvislosti s kolektivním vyjednáváním) bylo v souladu s ústavními principy omezeno."*

Z toho lze vyvodit závěr, že pokud se chtějí stávkující v Grammeru vyvarovat případného střetu se zákonem, pak je potřeba se během stávky držet toho, **aby nebylo vstoupeno do sporu o uzavření kolektivní smlouvy.** Stávku však lze koncipovat i jinak, například jako snahu o prosazení konkrétních požadavků (zvýšení mzdy, zlepšení pracovních podmínek atd.) ve smyslu provedení změny v pracovní smlouvě mezi jednotlivými zaměstnanci a zaměstnavatelem. V takovém případě se dá snadno vyhnout kolektivnímu vyjednávání s cílem uzavření kolektivní smlouvy.

Důležité je také pamatovat si to, že účast zaměstnance na stávce je realizací ústavního práva a je **omluvenou** nepřítomností v práci! Dále také to, že během stávky nedodržování povinností vyplývající z pracovní smlouvy není porušením povinností vyplývajících z pracovního poměru a zaměstnance **nelze** z těchto důvodu postihovat!!!

Vysvětlili jsme zde, jak se dá stávkovat, aniž by to byly překročeny zákonné normy. Měli bychom však dodat, že i během stávky, jejíž legálnost je zaručena Listinou základních práv a svobod může občas dojít k porušení zákona, a to např. při sabotáži, nebo konfrontaci stávkokazů či represivních složek státu. Nebudeme nic předstírat: Věříme, že i tento způsob boje je z pozice pracujících legitimní i přes to, že je nelegální. Uvědomujeme si totiž, že v historii jedině radikální odpor, překračující zákonné normy vedl k prosazení výrazných změn a zlepšení kvality lidských životů. Pokud by zde nebyli lidé, kteří si toto uvědomovali a jednali podle toho, pak by jen stěží mohlo být zrušeno otroctví, svržena stalinská totalita v Československu, nebo zkrácena pracovní doba. Toto všechno jsou důsledky boje, který se nezastavil ani před svobodu omezujícími zákony!

Pozor na stávkokazy!

Velmi často během různých stávek reagují šéfové podniků tak, že se snaží zastavenou výrobu opět rozjet za pomoci zaměstnanců, kteří do stávky nevstoupili. Pokud se jim to podaří, pak je stávka zpravidla neúčinná, protože nedokáže zastavit výrobu a vyvinout dostatečný tlak na zaměstnavatele, aby splnili požadavky zaměstnanců. Právě proto je potřeba této záležitosti věnovat i v případě boje zaměstnanců v Grammeru zvýšenou pozornost. Je důležité si uvědomit, že lidé, kteří pracují místo stávkujících zaměstnanců, jim tímto činem podkopávají nohy a staví se za zájmy zaměstnavatelů. Jsou to takzvaní stávkokazi. Pokud by se tací lidé našli i v Grammeru, pak doporučujeme stávkujícím, aby se během stávky zdržovali na svém pracovišti a neumožnili stávkokazům zahájit výrobu. Pokud se lidem, kteří zahájí stávku podaří zaujmout místo u linky, aniž by jí obsluhovali, pak je reálná šance zamezit stávkokazům v jejich špinavé práci prospívající vedení podniku.

Solidarita a vzájemná spolupráce!

Československá anarchistická federace (ČSAF) bude dále pokračovat v podpoře boje zaměstnanců Grammeru. Uvádíme několik příkladů konkrétních způsobů pomoci, které naše federace může poskytnout:

*** Diskusní fórum.** Můžeme zajistit vytvoření internetového fóra sloužícího k diskuzím mezi zaměstnanci a koordinování jejich boje. Je možnost také zajistit skryté fórum (na heslo), kde se mohou koordinovat activity bez rizika sledování diskuse šéfy.

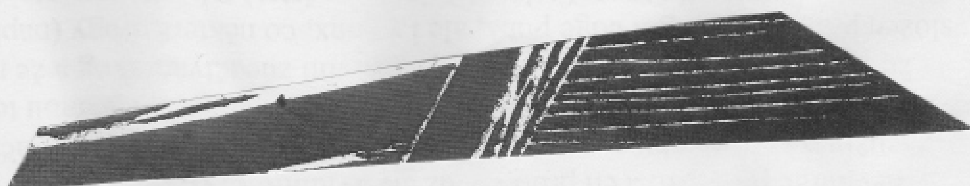
*** Grafika a tisk.** Naše skupina má několik schopných grafiků, kteří mohou bezplatně pomoci se zpracováním tiskových materiálů, jako jsou letáky, plakáty, zpravodaje atd. Můžeme také pomoci s tiskem, včetně jeho spolufinancování.

*** Výzva k solidaritě a šíření informací.** ČSAF spravuje informační server **www.csaf.cz** na kterém je možnost informovat o událostech ve firmě Grammer. Může to pomoci získat podporu dalších lidí a rozšířit boj dále, aby nebyl izolovaný. O událostech můžeme také informovat v našich tištěných mediích jako je nástěnný měsíčník A3, nebo zpravodaj Zdola či Informátor.

*** Zajištění mezinárodní solidarity.** Můžeme využít kontaktů na podobné aktivisty v zahraničí. Tím se informace o boji v Grammeru může dostat i za hranice Česka. Po domluvě můžeme v zahraničí uveřejnit výzvu k solidaritě se stávkujícími zaměstnanci Grammeru. Podobné mezinárodní kampaně solidarity již v minulosti přinesly dílčí úspěchy.

*** Pomoc při hledání inspirace.** Jelikož se dlouhodobě zajímáme o podobné boje a stávky, ať již u nás, tak ve světě, můžeme při vzájemné diskusi zprostředkovat zkušenosti z jiných pracovišť, které by mohly být v mnohém inspirativní. V rámci toho můžeme například zorganizovat promítání dokumentárního filmu Zanon – továrna bez šéfů, který ukazuje příklad argentinského podniku, kde vzali pracují správu do svých rukou.

*** Solidární akce.** Mohli bychom uspořádat menší akce solidarity na veřejných místech, před sídlem vedení firmy nebo před bydlištěm českých šéfů firmy. Naši členové a členky mohou tyto „demonstrace" zorganizovat a aktivně se jich zúčastnit. Takové akce mohou být dalším tlakem na vedení firmy, aby splnilo oprávněné požadavky zaměstnanců. Navíc nikdo ze zaměstnanců tak nemůže být šéfy šikanován za jejich zorganizování.

Samosprávný odborový svaz (SOS)

... Manifest a programové prohlášení

Bez kompromisů! Bez předáků!

Samosprávný odborový svaz (dále jen SOS) je odborové sdružení, jehož cílem je sdružovat pracující, nezaměstnané, studenty a další, aby kolektivní silou, jako jednou z efektivních cest a pomocí vzájemné solidarity prosazovali své sociální a politické požadavky a zájmy. Nechceme se omezit pouze na svůj boj na pracovištích, protože každodenním problémům čelíme i mimo naši práci. Bylo by krátkozraké sobecky prosazovat svá práva jen ve svých zaměstnáních a nevšímat si problémů druhých. Naším cílem je vytvoření silného a uvědomělého hnutí spojujícího pracující, nezaměstnané, studenty a další neprivilegované k prosazování našich sociálních zájmů a práv. Pouze jako jednotní a organizovaní máme šanci prosadit svá práva a požadavky, ale i věci, u kterých se nám dosud ani nezdálo, že by byly možné. Nebojme se poznat svojí kolektivní sílu a svůj potenciál! Snahy a vzdor osamoceného jednotlivce se logicky míjí svým účinkem, i když každá taková nezávislá aktivita budí náš respekt. Právě z těchto důvodů, z iniciativy nespokojených pracujících a a studentů, byl založen Samosprávný odborový svaz.

Bez předáků a politiků

Nevěříme politickým stranám všech odstínů a barev, jejichž sliby či proklamace nás dennodenně přesvědčujících o tom, že zde nejsou od toho, aby zastupovali a prosazovali naše zájmy. Politici sledují v první řadě svůj vlastní prospěch a zájmy zaměstnavatelů a vlastníků, ke kterým mají blíže než ke svým voličům. Zkušenost nás naučila nevkládat své naděje do volebního divadélka, proto SOS bojkotuje všechny volby a kategoricky odmítá spolupráci či podporu jakékoli politické straně. Jsme přesvědčení, že lidé jsou schopni sami spravovat věci veřejné a proto nepotřebují žádné zástupce, kteří je při první příležitosti zradí. Stavíme se za samosprávně řízenou společnost.

Stejně tak nevěříme ani předákům oficiálních reformistických odborů, jako je ČMKOS a ASO. Mnozí z nich jsou členy politických stran nebo se s politiky a zaměstnavateli vesele bratříčkují na úkor lidí, kteří jim důvěřují. Podobně jak mnozí politici jsou zároveň zaměstnavateli, tudíž nemohou a ani nechtějí prosazovat zájmy pracujících, postupovali by sami proti sobě. Jdou zaměstnavatelům takříkajíc na ruku, nechtějí se "plést do cesty" vedení.

Nevěříme v zastupitelský princip a stavíme se za myšlenku, že lidé by sami a přímo prosazovali svá práva a zájmy bez samozvaných zástupců. Kdo jiný může vědět nejlépe, co chceme, než my samotní? Zásadním rozdílem, kterým se SOS odlišuje od oficiálních reformistických odborů je zásada, že je spravován přímo členskou základnou, která bez odborových šéfů a předáků sama

rozhoduje o všech záležitostech. Základním nástrojem pro přijímání rozhodnutí v SOS je shromáždění všech členů na schůzích jednotlivých částí odborového svazu či na sjezdech v rámci celého SOS. Jakákoli případná funkce je volitelná a neplynou z ní žádná privilegia či moc. Členská základna si podle svých potřeb ze svých řad volí úkolované delegáty, kteří plní výhradně mandát, kterým byli členskou základnou pověřeni. Takový delegát nerozhoduje podle své vlastní vůle, ale plní zadání a tlumočí stanoviska přijatá všemi členy na shromážděních. V případě, že neplní svá zadání nebo jsou ostatní členové nespokojení s jeho prací, je kdykoli odvolatelný. Není proto možné, aby někdo rozhodoval za ostatní za zavřenými dveřmi a bez jejich vědomí, jak tomu bývá běžnou praxí v reformistických odborech.

Dalším negativním dopadem, který paralyzuje současné bezzubé odborové hnutí je pasivita a rezignace členské základny odborů. Řadoví členové odborů, tolikrát zrazeni svými předáky a neustále poučováni odborovým vedením (ale i společností) k umírněnosti, si nakonec přivykli se o své záležitosti nestarat. Jak se jim to daří, posuďte sami. Jejich jedinou starostí se tak stává placení členských příspěvků, volba svých předáků a pobírání výhod plynoucích ze sociálního smíru. Nespokojená menšina odborářů, kteří měli, nebo dokonce ještě mají zájem aktivně prosazovat svá práva, je umlčena a demoralizována pasivní většinou. Tato situace logicky nahrává do karet zaměstnavatelům a vládě, aby vesele oklešťovali naše sociální práva a zaváděli asociální reformy. Zaměstnavatelé mají volné ruce pro maximalizaci svých už tak tučných zisků a postavení zaměstnanců se neustále a rapidně zhoršuje. Reformistické odbory vedené úplatnými předáky, které se vymkly z pod kontroly řadových odborářů (pokud vůbec někdy byly), nejsou schopné adekvátně odpovědět a postavit se za své členy.

Z těchto důvodů se SOS snaží přinést do odborového hnutí nový vítr. Chceme dělat věci jinak, neopakovat chyby a brát si inspiraci z bojů hnutí pracujících z minulosti i současnosti. Naši kolegové v zahraničí nám dodávají odvahu a ukazují, že i dnes je možné účinně prosazovat svá práva a zájmy. Chce to ovšem přehodnotit svůj osobní přístup a začít se o své záležitosti hlásit sám společně s ostatními podobně smýšlejícími, být připraven nést důsledky svého jednání a stát si za svým. Zaměstnavatelé ani vláda nám nic zadarmo nedá, musíme si to tvrdě vybojovat a udržet, stejně tak jako naši předchůdci. Musíme znovuobnovit důvěru v sama sebe a v ostatní, rozvíjet vzájemnou solidaritu a vlastní kulturu. Solidarita je jednou z našich největších zbraní!

Sociální a politická změna

Samosprávný odborový svaz nestojí o žádná privilegia a výhody vyplývající ze sociálního smíru. Nestojíme o žádné kanceláře, peníze a úlevy od zaměstnavatelů či vlády. Nehodláme se uplatit jako reformistické odbory, abychom posléze zradili sami sebe. Nemáme žádné společné zájmy se zaměstnavateli, protože ti se snaží znásobit své zisky na úkor nás. Dobře víme, že jsme to my, pracující lidé, kteří jim vytváří ze své práce obrovské zisky a zajistí život v přepychu, zatímco my obdržíme almužny na výplatních páskách a jsme neustále vystavováni existenční nouzi. Záleží jen na nás, abychom nepřistoupili na jejich vyděračskou logiku a utrhli si z koláče, který jsme vytvořili vlastníma rukama, co nejvíce tak, abychom zajistili důstojný život pro sebe a své blízké. Nabízí se nám dostatek možností, jak si svá práva a potřeby vydobýt, záleží jen na nás samotných, jakou strategii si zvolíme. Nepočítáme ovšem s tím, že je získáme bez boje.

Pamatujme na to, že jsme to my, pracující lidé, kteří vytváří zisky zaměstnavatelům a pokud zastavíme práci, zasáhneme jejich nejbolestivější místo. Stávka totiž zaměstnavatele i vládu bolí ze všeho nejvíce. Výstražná stávka, u které to v našich podmínkách většinou končí, slouží pouze

jako varování pro zaměstnavatele a vládu, ovšem pokud k tomu nepovede, musíme dát najevo, že bez boje se nevzdáme. Logickým krokem je poté vyhlášení časově neomezené stávky k prosazení našich požadavků. Jak ukazuje praxe, jednodenní či dokonce několikahodinové stávky nikam nevedou, nejsou totiž schopny ukázat naše pevné odhodlání. Stávková kultura má v mnoha zemích svojí pevnou tradici, u nás ji budeme muset teprve vybudovat. Její nedílnou součástí je také poznání, že stávkující nesmí zůstat ve svém boji osamoceni, musí být solidárně podporováni ostatními pracujícími a veřejností. Proto je solidarita jedním z nejdůležitějších principů SOS. Z členství v SOS proto musí automaticky vyplývat, že naši bojující členové mohou počítat s absolutní podporou a pomocí ostatních, nikdy ve svém boji nezůstanou sami. Stávka pro nás není jedinou možností k prosazování našich zájmů, nabízejí se nám i jiné možnosti – nátlakové akce různého druhu, bojkoty, přímé akce a další.

SOS chce navázat na dřívější tradici samosprávných odborů Českoslovenslovenská federace všech odborů a Severočeské hornické federace, které právě pomocí stávek vymohly zlepšení podmínek horníků, textilních a železničních dělníků. Pro svoji úspěšnost a kvůli pronikání do státní sféry byly v roce 1908 zlikvidovány úřady Rakouska-Uherska a bylo zatčeno několik předních odborářů. Za nedlouhou dobu svého fungování stihly vydávat několik periodik informující dělníky, nabrat členskou základnu v řádu tisíců a zorganizovat svého času největší hornickou stávku.

Samosprávný odborový svaz svůj boj, jak již bylo řečeno, neomezuje pouze na pracoviště, ale snaží se sdružovat a hájit zájmy a sociální práva celé společnosti. Chceme prosazovat potřeby studentů, nezaměstnaných, lidí v důchodu a dalších. Nemáme ovšem v úmyslu je prosazovat jejich jménem, chceme aby je aktivně posazovali sami společně s námi. SOS nemíní v žádném případě mlčet k asociálním reformám současných vlád, která dopadají jen na bedra obyčejných lidí, zatímco zaměstnavatelé a vlastnící z této situace těží a těší se výhodám. Jsme to my, obyčejní lidé, kdo plní státní pokladnu a je vládami prostřednictvím daní stále více sdírán z kůže, zatímco jsou nám omezována naše sociální práva. Chceme své peníze zpátky a jsme odhodláni si je vzít zpět. Nehodláme přistoupit na logiku po sobě střídajících se vlád, které se nám snaží vnutit myšlenku, že ve státní pokladně nejsou finanční prostředky na veřejné záležitosti, zatímco zaměstnavatelé mají daňové úlevy a těší se finanční podpoře (přímé či nepřímé v podobě zakázek a dotací). Státní dluh jsme nezpůsobili my, dobře víme, že si pár jednotlivců nahrabalo kapsu během divokých privatizací a tunelování v 90.letech. Podruhé se okrádat nenecháme. Avšak pokud chceme prosadit a aspoň udržet svá stávající sociální práva, je zapotřebí vytvořit silné sociální a odborové hnutí, které bude schopno hájit a prosadit zájmy celé společnosti i za cenu generální stávky.

Pokud budeme chtít, nemusíme ustrnout u generální stávky za dílčí zlepšení a změny. Můžeme naší energii zamířit na přestavbu společnosti. Vytvořit samosprávnou společnost, spravovanou všemi obyvateli, založenou na autentické samosprávě na pracovištích a samosprávně řízených obcích sdružených ve federacích bez zaměstnavatelů a politiků. Spolčenými silami můžeme vytvořit svět, který bude záviset na našich vlastních potřebách a přáních. Stačí jen popustit uzdu své představivosti a uvěřit ve své vlastní síly.

Kontakty na SOS : E-MAIL: S_O_S@SAFE-MAIL.NET
SMS: 602 971 264

Rozhovor s členem Samosprávného odborového svazu (SOS)

***Můžeš se na začátek představit?**

Jmenuji se Petr Koutný. V současné době pracuji u České pošty. Patřím mezi zakládající členy nově vzniklého Samosprávného odborového svazu (SOS).

***Jakým způsobem může Samosprávný odborový svaz podpořit boj zaměstnanců Grammeru?**

V první řadě bych za svoji osobu i za celý Samosprávný odborový svaz vzkázal zaměstnancům z Grammeru, že jim držíme pěsti a plně jejich boj podporujeme. Solidarita pro nás není prázdné slovo, zbavené svého významu, ale jeden ze základních principů, kterým se jako lidé i jako odboráři řídíme.
Samosprávný odborový svaz vznikl nedávno, teprve se formuje a čeká na svoji příležitost, aby se mohl plně rozvinout. Naše prostředky jsou tudíž skromné, přesto jsme připraveni pomoci stávkujícím materiálně i finančně, pokud to bude potřeba. Především se se zaměstnanci rádi podělíme o své zkušenosti a nápady, které jim mohou pomoci v jejich boji a zároveň pomohou vyvarovat se zbytečným chybám. Naopak jejich zkušenosti zase obohatí nás.

***Podle našich informací někteří zaměstnanci Grammeru mají bojovnou náladu a chtějí pokračovat ve stávce. Preferují však spolupráci s reformistickými odbory. Co by váš odborový svaz těmto lidem chtěl vzkázat?**

Také jsem byl členem reformistických odborů sdružených v ČMKOS a dobře vím, jak takové zaměstnancům odcizené odbory fungují a koho zájmy opravdu prosazují. Hádáte správně, že zájmy řadových odborářů a ostatních neorganizovaných zaměstnanců to nejsou! Odboroví předáci sledují svůj vlastní prospěch, prospěch zaměstnavatelů a zájmy spřízněných politických stran. Z těchto důvodů jsme se jako skupina nespokojených pracujících a studentů ovlivněných anarchosyndikalistickými myšlenkami rozhodli založit Samosprávný odborový svaz. Jsme znechuceni zradami odborových lídrů a zkostnatělou byrokracií stávajících odborů. Chceme věci dělat jinak, po svém, tak aby boj na pracovištích a prosazování našich požadavků byl veden přímo námi a měli jsme ho plně pod svojí kontrolou. Pokud zaměstnanci Grammeru zastávají stejný názor, samosprávné odbory jako ty naše jim nabízí cestu ven z této nepříjemné situace. V opačném případě zřejmě budou opakovat staré chyby a budou zrazeni tak jako mnozí před nimi.

***Je SOS v kontaktu s podobnými odborovými svazy jinde ve světě? Pokud ano, čerpáte ze zkušeností těchto svazů?**

Samosprávný odborový svaz se hlásí k tradici anarchosyndikalistických odborů Československé federace všech odborů a Severočeské hornické federace, které nekompromisně hájily zájmy horníků, textilních a železničních dělníků, především na severu Čech počátkem 20. století. Naší inspirací taktéž čerpáme z činnosti zahraničních odborových svazů, především sdružených v Mezinárodní asociaci pracujících - CNT(Španělsko), USI(Itálie), či FAU(Německo), PA(Slovensko), jenž sdružují tisíce pracujících, kteří hájí svá práva vlastními silami, bez předáků, politiků a bez kompromisů. Svou inspiraci hledáme v každém nezávislém boji pracujících a ceníme si každé vlastní iniciativy, každého příkladu sebeorganizace mezi zaměstnanci.

***Čeho by se podle vás měli zaměstnanci Grammeru ve svém boji vyvarovat a co je naopak pro jejich boj nezbytné???**

Především by měli věřit sami sobě, uvěřit ve své vlastní síly a nespoléhat se na odborové předáky či různé politické kariéristy, kteří je při první příležitosti zradí. Nekopírujte chyby reformistických odborů, nevytvářejte mezi sebou hierarchii, jednejte mezi sebou jako rovný s rovným. Rozhodujte společně o záležitostech, které se vás týkají. Při vyjednávání s vedením využijte úkolovaného delegáta, vyberte jednoho z vás, jenž bude tlumočit vámi schválená stanoviska. Už žádná jednání za uzavřenými dveřmi, o nás bez nás.

Důležité je zůstat jednotní a nenechat se vedením mezi sebou rozeštvat, rozdělit se. Jedině všichni společně můžou úspěšně prosadit své požadavky, pokud se necháte rozdělit, porážka se stane nevyhnutelná. Jednejte odhodlaně a nekompromisně, stůjte si za svým! Taktéž by zaměstnanci měli navázat kontakty s kolegy z ostatních poboček Grammeru a své aktivity koordinovat. Hledat podporu pro své snahy ve svém okolí, náš boj nesmí zůstat izolovaný.

***Děkujeme za rozhovor! Na závěr můžeš říct cokoliv, co považuješ za podstatné a nezaznělo to zde.**

Děkujeme za poskytnutí prostoru ve vašem zpravodaji. Na závěr bych chtěl vzkázat zaměstnancům Grammeru, že jejich boj je i naším bojem. Jsme na stejné lodi. Teď už jen závisí na nás, jestli začneme pádlovat společně a staneme se respektovanou silou, nebo si každý budeme pádlovat po svém ,ale nikam daleko se nedostaneme.

* *

vydala: severočeská skupina Československé anarchistické federace (ČSAF)

* * *

severni.cechy@csaf.cz // www.csaf.cz

* *